

РЕШЕНИЕ

№ 3275

гр. София, 23.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 164 СЪСТАВ, в публично заседание на първи декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ГЕРГАНА В. НЕДЕВА**

при участието на секретаря **ЕВА ЮЛ. ИВАНОВА**
като разглежда докладваното от **ГЕРГАНА В. НЕДЕВА** Гражданско дело № 20231110105864 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 411 от КЗ.

Производството по делото е образувано въз основа на искова молба, подадена от „[***]“. „[***]“, ЕИК [***], срещу [***], ЕИК [***], с която моли от съда ответникът да бъде осъден да заплати сумата от **10 лв.** от общо 1597,15 лв., представляващо регресно вземане по платено обезщетение по имуществена застраховка „Каско“ по застрахователна полица № [***], за л.а. „Мерцедес“, рег. № [***], за причинени вреди вследствие на ПТП от 04.07.2022 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба- 01.02.2023 г., до окончателното изплащане на сумата.

Ищецът „[***]“. „[***]“, ЕИК [***], твърди, че на 04.07.2022 г. в гр. София, на кръговото кръстовище на [***] до изхода за [***], водачът на лек автомобил марка и модел „Фолксваген Туран“, рег. № [***], станал причина за ПТП с л.а. „Мерцедес“, рег. № [***]. В процесното ПТП бил съставен Протокол за ПТП № [***]/04.07.2022 г. по описа на СДВР. В резултат на процесното ПТП настъпили материални вреди за л.а. „Мерцедес“, рег. № [***], за които към датата на ПТП съществувало валидно застрахователно правоотношение по имуществена застраховка „Каско“ при ищеца, обективизирана в застрахователна полица № [***]. Към датата на ПТП отговорността на водача на МПС Фолксваген Туран“, рег. № [***], била покрита по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при ответното дружество. Сочи, че за обезщетяване на причинените вреди по л.а. „Мерцедес“, рег. № [***], при ищеца е била заведена Щета № [***], като било изплатено застрахователно обезщетение в размер на 1582,15 лв. на собственика на увреденото МПС. Поддържа, че във връзка с извършените огледи и определяне размера на обезщетението по застрахователната преписка са били направени обичайни ликвидационни разноси.

С изплащане на застрахователното обезщетение ищецът встъпил в правата на собственика на увреденото МПС срещу застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ на причинителя на вредата и виновен за процесното ПТП,

водач. Ищецът е предявил регресната си претенция в размер на 1597,15 лв. с писмо с изх. № 20-03-1525/19.07.2022 г., като на 24.08.2022 г. бил получен отказ за плащане на претендираната сума от страна на ответното дружество. Моли за уважаване на исквете. Претендира присъждане на разноски.

Ищецът е представил писмени доказателства и моли да бъде да бъде допусната съдебна авто-техническа експертиза, която да отговори на посочени в исковата молба въпроси във връзка с механизма на ПТП, вида и степента на процесните вреди, причинно-следствена връзка на последните с твърдяното в исковата молба ПТП, и определяне стойността по пазарни цени на имуществените вреди. Направено е искане за събиране на гласни доказателствени средства чрез разпит на един свидетел при режим на призоваване- **Т. И. Ч.**, ЕГН *****, с адрес [***], за установяване на обстоятелствата около настъпването на процесното ПТП и щетите по автомобила. В условията на евентуалност прави искане за допускане на съдебно-счетоводна експертиза за установяване заплащането на застрахователното обезщетение от ищеца в случай на оспорване от ответника. Прави искане по чл. 190 ГПК да бъде задължен ответникът да представи по делото застрахователна полица „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за МПС „Фолксваген Туран“, рег. № [***].

В срока по чл. 131 ГПК ответникът [***], ЕИК [***], подава отговор на исковата молба, с който оспорва иска по основание и размер. Счита исковата молба за нередовна поради липса на изложени твърдения относно механизма на ПТП. Не било посочено на коя част на пътното платно е бил паркиран увреденият автомобил. Сочи се, че приложеният към исковата молба протокол за ПТП не бил четлив. Не оспорва наличието на валидна към датата на ПТП задължителна застраховка по застрахователна полица „Гражданска отговорност на автомобилистите“ за МПС „Фолксваген Туран“, рег. № [***]. Оспорва иска по размер като необосновано завишен. Оспорва наличието на противоправно поведение на застрахования при него водач да е станало причина за настъпване на ПТП. Оспорва механизма на ПТП. Оспорва да е настъпило описаното от ищеца ПТП с посочените участници. Възражава срещу твърдението претендираните вреди по л.а. „Мерцедес“, рег. № [***], да са причинени в резултат на процесното ПТП. Твърди съпричиняване на вредоносния резултат от страна на водача на увреденото МПС, който се е движил с несъобразена спрямо пътните условия скорост, като е предприел „маневра в съседно платно“, станала причина за настъпване на инцидента. Твърди се, че вложените в ремонта труд и материали са прекомерно завишени като нормовремена и стойност и несъответстващи на средните пазарни цени. Моли за отхвърляне на иска с присъждане на разноски. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуални представител на ищеца.

С отговора на исковата молба ответникът се противопоставя на исканията за допускане на ССчЕ и по чл. 190 ГПК поради липса на оспорване на обстоятелствата, чието установяване се цели с тях. Поддържа искането на ищеца за допускане на САТЕ, като моли да бъдат поставени допълнителни въпроси. Направено е искане за събиране на гласни доказателствени средства чрез разпит на един свидетел при режим на призоваване- **С. Е. А.** за установяване на обстоятелствата около настъпването на процесното ПТП и щетите по автомобила. В условията на евентуалност прави искане за снабдяване със съдебно удостоверение, което да му послужи пред [***] за снабдяване със справка за идентификационните данни на С. Е. А. като лизингополучател. Прави искане по чл. 190 ГПК ищецът да бъде задължен да представи в цветен вариант снимките на увреденото МПС, изготвени във връзка процесното ПТП.

Съдът като взе предвид становищата на страните и след съвкупен анализ на приетите по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

С доклада по делото съдът е разпределил доказателствената тежест за релевантните по делото факти, като е указал на ищеца, че следва да установи, валидно застрахователно правоотношение със застрахования, в чиито права твърди, че е встъпил; плащането на застрахователното обезщетение към застрахования или трето лице / автосервиз/; механизмът и причината за настъпване на ПТП, размерът и видът на щетите, както и елементите на деликтната отговорност като основание за ангажиране на регресната такава /противоправно деяние, вреди, причинно-следствена връзка между деянието и вредите и вина, като вината се предполага до доказване на противното/.

В тежест на ответника съответно е възложил да докаже, че е погасил дълга, да обори презумпцията за вина на водача на МПС „Фолксваген Туран“, рег. № [***], или да установи наличието на твърдяното съпричиняване от водача на л.а. „Мерцедес“, рег. № [***].

С доклада по делото, обявен за окончателен в о.с.з. от 17.10.2023 г. без възражения от страните, съдът е обявил за безспорни и ненуждаещи се от доказване следните обстоятелства- наличието на валидна към датата на ПТП имуществена застраховка „Каско“, обективирана в застрахователна полица № [***], за л.а. „Мерцедес“, рег. № [***], при ищцовото дружество; че ищецът е заплатил застрахователно обезщетение в размер на 1582,15 лв. по Щета № [***] на собственика на увреденото МПС; наличието на валидна към датата на ПТП задължителна застраховка по застрахователна полица „Гражданска отговорност на автомобилистите“ за МПС „Фолксваген Туран“, рег. № [***], при ответното дружество.

С оглед изявленията на страните и ограничаване на спора до част от възложените в тежест на ищеца обстоятелства, посочени по-горе относно механизмът и причината за настъпване на ПТП, размерът и видът на щетите, както и оспорената вина на водача на л.а. „Фолксваген Туран“, рег. № [***], и твърдяното от ответника съпричиняване на вредоносния резултат от водача на застрахования при ищеца автомобил, съдът приема, че всички останали въведени с ИМ твърдения от ищеца и възложени в негова тежест, посочени и по-горе, са установени от приетите по делото писмени доказателства, поради което не се налага отново тяхното обсъждане и анализ.

По делото са събрани свидетелски показания на участниците в ПТП- Т. И. Ч.- водача на л.а. „Мерцедес“, рег. № [***], и С. Е. А.- водача на л.а. „Фолксваген Туран“, рег. № [***]. От същите се установява, че в момента на настъпване на процесно ПТП застрахованото при ищеца МПС „Мерцедес“, рег. № [***], се е намирало в спряло състояние, в лява лента, преди пешеходна пътека, намираща се на [***], преди да навлезе в кръговото кръстовище с [***]. От своя страна, водачът на МПС „Фолксваген Туран“, рег. № [***], се е намирал в съседна дясна лента, като поради загубване контрол върху управлението от него лек автомобил е ударил намиращия се в лява лента и изчакващ преди пешеходна пътека л.а. „Мерцедес“, рег. № [***]. Преценени по реда на чл. 172 ГПК и като непротиворечащи на останалия събран по делото доказателствен материал, както и помежду си, настоящият съдебен състав кредитира показанията на свидетелите като логични, последователни и обективни, касателно механизма на настъпване на ПТП.

От приетото по делото заключение на вещото лице и гореописаните свидетелски показания се установява, че процесното ПТП е настъпило, поради недостатъчен контрол от страна на водача на „Фолксваген Туран“, рег. № [***], в резултат на което последният се е отклонил вляво по посоката си на движение и реализирал удар с намиращия се в спряло състояние в лява съседна пътна лента л.а. „Мерцедес“, рег. № [***], като не се установява виновно поведение на другия водач, т.е липсва съпричиняване. С оглед изложеното се установява, че водачът на „Фолксваген Туран“, рег. № [***], е нарушил правилата за движение по пътищата, и по-конкретно нормата на чл. 25, ал. 2, изр. 1 ЗДвП. Вследствие удара на застрахования при ищеца лек автомобил са били причинени имуществени вреди по предната част на МПС- предна дясна гума, преден десен калник, предна дясна врата и др. От

заклучението по САТЕ се установява, че описаните вреди са в пряка и причинно-следствена връзка с установения механизъм на ПТП.

При оценка на щетите вещото лице е взело предвид вида и степента на увреждане на описаните детайли, срока на експлоатация на увредения автомобил към датата на ПТП и е достигнал до извод, че стойността необходима за възстановяване на вредите по автомобила, възлиза на сумата от **2597,86** лв. по средни пазарни цени към датата на ПТП. Към датата на ПТП процесното МПС не е било в гаранционен срок. Вещото лице не е установило фактуриране на операции и подмяна на детайли, които да не отговарят на извършения опис на щетите от застрахователя и да не са във връзка с механизма на произшествието, нито има данни за дублиращи се части по ремонта на процесния автомобил.

Съобразно разпоредбата на чл. 411, ал. 1, изр. 2 и 3 КЗ в случаите, когато причинителят на вредата има сключена застраховка „Гражданска отговорност“, застрахователят по имуществената застраховка встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата или неговия застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ - до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне. Застрахователят по имуществена застраховка може да предяви вземанията си направо към застрахователя по „Гражданска отговорност“. Обхватът на регресното право зависи от размера на застрахователното обезщетение, което застрахователят е платил на застрахования и от размера на обезщетението, което третото лице дължи на застрахования. Отговорният по чл. 45 ЗЗД дължи поправяне на действителните вреди, т.е. необходимите средства по средни пазарни цени за възстановяване на увреденото имущество в състоянието му отпреди деликта.

Изплатеното от ищеца обезщетение на собственика на увредения автомобил в размер на 1582,15 лв. е под средната пазарна цена за такъв вид ремонт към този момент. Следователно в случая не се установява и възражението на ответника, че претендиращият размер е прекомерно завишен, тъй като действително заплатената от ищеца стойност на ремонтно- възстановителните дейности е по-ниска от установената от експертизата средна пазарна цена.

С оглед на заключението на изготвената експертиза съдът намира за основателна и претенцията на ищцовото дружество за заплащане на сумата от 25 лева, представляваща направените от тяхна страна разноски по ликвидация на щетата.

Поради изложеното съдът намира, че в полза на ищеца е възникнала регресната претенция към ответника за сумата от **1597,15 лв.**, в която сума се включват и обичайните ликвидационни разноски в размер на 25 лв., които ищеца извършва при ликвидиране на образуваните пред него щети и покриващи разходите му във връзка с изготвените описи на щети, калкулациите и докладите по тях, изготвяне на снимков материал. Искът, макар предявен като частичен до размер от 10 лв., с оглед приетото заключение на САТЕ е увеличен по реда на чл.214, ал.1 от ГПК в проведеното на 01.12.2023 г. о.с.з. до пълния претендиран размер от 1597,15 лв., поради което следва да бъде уважен изцяло в посочения размер от **1597,15 лв.**

По разноските:

С оглед изхода на спора право на разноски има само ищеца на основание чл. 78, ал. 1 ГПК. Същият е представил списък по чл. 80 ГПК и доказателства за реално извършване на претендираните съдебни разноски. Ищецът претендира и доказва такива в размер на 438,88 лв., като се претендира и юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в минимален размер от 100 лв.

Така мотивиран, и на осн. чл. 235, ал. 1 ГПК, Софийски районен съд, 164-ти състав,

РЕШИ:

ОСЪЖДА [***], ЕИК [***], със седалище и адрес на управление [***], представлявано от Б.И. и Р.М.- изпълнителни директори, **да заплати** на „[***]“ .“ ., ЕИК [***], със седалище и адрес на управление [***], представлявано от С.Б.- изпълнителен директор, на основание **чл. 411 КЗ** сумата от **1597,15 лв.**, представляващо регресно вземане за платено застрахователно обезщетение по имуществена застраховка „Каско“ по застрахователна полица № [***], за обезщетяване вредите по л.а. „Мерцедес“, рег. № [***], причинени вследствие на ПТП от 04.07.2022 г. в гр. София, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба- 01.02.2023 г., до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА на основание **чл. 78, ал. 1 ГПК** [***], ЕИК [***], със седалище и адрес на управление [***], представлявано от Б.И. и Р.М.- изпълнителни директори, **да заплати** на „[***]“ .“ ., ЕИК [***], със седалище и адрес на управление [***], представлявано от С.Б. - изпълнителен директор, сумата от **438,88 лв.**, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____